REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Byte av personbil i jordbruk

Besvär av hemmansägaren J. angående inkomsttaxering år 1955. — J. ägde en jordbruksfastighet, som omfattade 9 har åker, 6 har äng och 20 har skogsmark. J. hade bytt till sig en Volvo PV 444, därvid han erlagt en mellanavgift av 9.000 kr. Han yrkade avdrag för bytet med 1.800 kr. Fastigheten låg 17 km från närmaste stad. J. uppgav, att bilen användes bl a för mjölkkörning 4,5 km dagligen och under ca 5 månader per år för transport av fisk från en sjö som låg 800—900 meter från gården. Under 1954 hade J. kört totalt ca 700 mil. — TN, PN och KR vägrade avdrag men RR medgav detsamma. (RR:s utslag den 7/5 1963.)

Likställd med ägare av fastighet

Besvär av godsägaren N. angående inkomsttaxering år 1955. — N. innehade en jordbruksfastighet på grund av ett utav honom och hans framlidna hustru upprättat inbördes testamente. Vid beräkning av inkomsten av jordbruksfastigheten tillerkändes N. avdrag för värdeminskning å byggnader och däri ingående inventarier oavsett att fastigheten var lagfaren å dödsboet efter hustrun. (RR:s utslag den 2/4 1963.)

Anm.: Se 64 § 1 mom. och 47 § 1 st. KL. Enligt den sistnämnda bestämmelsen anses såsom ägare av fastighet jämväl den som utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Tomtförsäljning

Besvär av dödsboet efter X angående förhandsbesked. — X hade ägt två jordbruksfastigheter, vilka sambrukats trots att de legat åtskilda. Från den ena fastigheten, L 2^2, hade X sålt ett antal tomter enligt en av X upprättad avstyckningsplan och dessutom några tomter enligt ett ännu ej fastställt stadsplaneförslag. Dödsboet hade inte företagit någon tomtförsäljning. Vederbörande kommun önskade köpa den andra fastigheten, Ö 1^{10}, i avsikt att på denna fastighet uppföra skola och hyreshus. — RN fann, att X bedrivit jordstyckningsrörelse och att även fastigheten Ö 1^{10} utgjort omsättningstillgång i rörelsen.

RR yttrade: I likhet med RN finner RR väl att X på grund av de från L 2^2 verkställda försäljningarna får anses hava bedrivit jordstyckningsrörelse. Från Ö 1^{10}, vilken fastighet är belägen på ett avstånd av omkring en kilometer från förstnämnda fastighet, har emellertid X eller dödsboet icke försålt någon mark. På grund härav och med hänsyn till övriga i målet upplysta förhållanden kan Ö 1^{10} icke anses utgöra omsättningstillgång i jordstyckningsrörelse. (RR:s utslag den 23/4 1963.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

Ändring av varulagervärdering i samband med bolagsbildning

Besvär av TI angående Irma S:s inkomsttaxering år 1961. — Irma S. hade t. o. m. den 31/7 1960 under enskild firma bedrivit pälsvarurörelse. Sistnämnda dag överläts rörelsen till ett aktiebolag med firma S:s namn, därvid bolaget övertog varulagret för dess bokförda värde "i enlighet med balansräkningen den 31 juli 1960". — I den enskilda rörelsen hade varulagret i den utgående balansräkningen per den 31/12 1959 upptagits till ett nedskrivet värde av 11.875 kr (förmögenhetsvärdet var dock 39.583 kr.) Det oaktat hade varulagret i den ingående balansräkningen den 1/1 1960 upptagits till 39.583 kr, värderat efter anskaffningspriser minskade med inkuransavdrag. Med tillämpning av denna senare värderingsprincip hade varulagret i den enskilda rörelsens sista bokslut den 31/7 1960 upptagits till 49.119 kr. — Vid taxering år 1961 av Irma S:s inkomst av rörelsen under det sista räkenskapsåret upptog TN värdet av det ingående varulagret per den 1/1 1960 till 11.875 kr i stället för det bokförda värdet 39.583 kr, i följd varav den av Irma S. uppgivna nettointäkten ökades med 27.708 kr.

Hos PN yrkade Irma S. att ett nyupprättat bokslut per den 31/7 1960, i vilket det ingående varulagret rätteligen redovisats till 11.875 kr och det utgående lagret nedskrivits med 27.708 kr till 21.411 kr, måtte läggas till grund för taxeringen. TI yrkade å sin sida att nettointäkten med hänsyn till vad som förekommit vid taxeringsrevision måtte uppskattas till 40.000 kr. PN biföll endast det sistnämnda yrkandet.

Hos KR yrkade Irma S. nedsättning i ifrågavarande avseende med 27.708 kr och upplyste att det av henne ägda bolaget i sina räkenskaper upptagit varulagrets ingående värde till 21.411 kr i enlighet med det nyupprättade bokslutet.

KR yttrade: Irma S:s förfarande att i räkenskaperna för den av henne bedrivna rörelsen upptaga varulagret per den 1/1 1960 med ett 27.708 kr högre belopp än vad samma varulager upptagits med per den 31/12 1959 skulle — därest rättelse icke skett — hava inneburit att nämnda belopp obehörigen undandragits beskattning. Genom det ändrade bokslutet ha verkningarna av berörda fel eliminerats och den dolda reserven å 27.708 kr kommer att i vederbörlig ordning beskattas hos det bolag, som övertagit rörelsen. Vid detta förhållande är det taxeringsmässigt icke riktigt att bibehålla höjningen av Irma S:s rörelseinkomst med 27.708 kr.

Hos RR yrkade TI fastställelse av PN:s beslut. Han hänvisade till att vid överlåtelsen av rörelsen till bolaget köpeskillingen beräknats med hänsyn till de utgående värdena i det ursprungliga bokslutet. Irma S. genmälde att överlåtelsen ändrats efter det senare bokslutet. — RR lämnade TI:s besvär utan bifall. (RR:s utslag den 2/4 1963.)

Försäljning eller försträckning av varulager?

Besvär av dödsboet efter Margit P. angående inkomsttaxering år 1956. — I ett år 1955 upprättat avtal, varigenom dödsboet till Barbro K. utarrenderat en av Margit P. tidigare driven rörelse, stadgades bl a att tillträdaren fick överta ineliggande lager mot skyldighet att vid avträdet avlämna lager till samman värde

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

enligt inventering efter samma grunder som vid tillträdet. För lagret, som skulle vara av ungefär samma storlek under hela arrendetiden, skulle tillträdaren erlägga en avbetalning å 5.000 kr och resten innestå hos dödsboet mot revers. Enligt ett tilläggsavtal den 15/1 1957 förklarades att beloppet 5.000 kr icke avsåg avbetalningen utan en deposition eller säkerhet för dödsboets räkning, liksom även skuldförbindelsen. Enligt nytt avtal den 27/5 1957 annullerades de tidigare avtalen och förklarades att rörelsen i fortsättningen skulle drivas av dödsboet men förestås av Barbro K. mot viss ersättning. Inventering skulle ske och i den mån inventeringsvärdet översteg det ursprungliga inventeringsvärdet, 57.150 kr, skulle dödsboet till Barbro K. betala mellanskillnaden. Understeg inventeringsvärdet beloppet 57.150 kr, skulle i stället Barbro K. betala mellanskillnaden till dödsboet. Belopp som hon erlagt enligt tidigare avtal skulle återbetalas av dödsboet. — Sedan PN avslagit TI:s yrkande, att dödsboet skulle beskattas för vinst vid försäljning av varulagret med 39.650 kr, motsvarande skillnaden mellan lagrets efter inventering uppskattade värde 57.150 kr och dess bokförda värde 17.500 kr, fullföljde TI yrkandet hos KR. Han framhöll bl a, att, oavsett vad som varit avsikten med tilläggsavtalet, dödsboet icke enligt rådande rättsuppfattning kunde bibehålla äganderätten till ett varulager, som var föremål för omsättning i en av annan person bedriven rörelse. Dödsboet kunde inte göra gällande någon slags äganderätt i avseende å en allenast till värde eller kvantitet bestämd varumängd. — KR ansåg att en försäljning av varulagret kommit till stånd och beskattade dödsboet för försäljningsvinsten. — RR undanröjde dock beskattningen och yttrade: Innehållet i avtalet den 1/9 1955 och tillägsgavtalet den 15/1 1957 samt omständigheterna i övrigt få anses utvisa, att den med ifrågavarande varulager vidtagna transaktionen i verkligheten inneburit icke en avyttring av lagret till Barbro K. utan en försträckning, bestämd att utgivas och i dess helhet återgäldas i varor av visst slag och värde. Transaktionen kan förty icke anses ha för dödsboet medfört någon skattepliktig intäkt. (RR:s utslag den 29/5 1963.)

Jubileumsmiddag

Besvär av TI angående Järnvägsmännens Ömsesidiga Olycksfallsförsäkringsförenings inkomsttaxering år 1956. — I motsats till PN medgav KR föreningen avdrag för kostnader för middag, 4.374 kr och för busstur, 420 kr, i samband med föreningens 50-årsjubileum. Föreningen bedrev sin verksamhet i 117 eller 118 filialer i hela landet. I middagen hade deltagit 217 personer, varav 7 styrelseledamöter, 110 filialföreståndare, 10 hedersledamöter och stiftare samt 79 damer. Filialföreståndarna svarade för medlemsanskaffning, inkassering av medlemsavgifter, redovisning till huvudkontoret av inkassering av avgifterna samt för rapporter och intyg till huvudkontoret. — RR: ej ändring.

(RR:s utslag den 2/4 1963.)

Kostnad för förvärv av rätt till ersättningskraft: avdragsrätt eller ej?

Besvär av Svenska Cellulosa AB — i vilket Kramfors AB uppgått genom fusion — angående inkomsttaxering år 1954. — Enligt avtal av år 1947, vilket fastställts av vederbörande vattendomstol, upplät Sandö Sågverks AB, som se-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

dermera fusionerats med Kramfors AB, såsom ägare av viss fastighet i Eds socken till Vattenfallsstyrelsen rätt att för all framtid efter gottfinnande förfoga över det till fastigheten hörande vattenområdet i Ångermanälven och att där utföra för vattenkraftens tillgodogörande erforderliga arbeten, mot det att styrelsen från den tidpunkt då dess kraftstation i Forsmo började tagas i drift och sedan allt framgent till nämnda bolag levererade ersättningskraft efter en andel för bolaget i kraftstationen av 7,85 %. Såsom vederlag för rätten att uttaga ersättningskraft skulle bolaget erlägga ersättning (uttagningskostnad), i princip utgörande 7,85 % av den totala kostnaden för kraftproduktionen i .Forsmo. Däri ingående anläggningskostnad skulle, i den mån den belöpte på bolaget, betalas med ⅓-del då kraftstationen toges i drift, med ⅓-del ett år därefter och med återstående ⅓-del ytterligare ett år därefter. I avtalet fastställdes vidare grunder för beräkning av bolagets årliga avgiftsskyldighet avseende kostnader för drift och underhåll samt avsättningar till förnyelsefond; bidragen till dessa avsättningar baserades på en räntefot av 5 % och beräknades efter olika anläggningsdelars livslängd. — Enligt i huvudsak enahanda grunder ingicks ett liknande avtal år 1953 mellan Vattenfallsstyrelsen och Kramfors AB angående utbyggnad av Kilforsens kraftverk, vari bolagets andel utgjorde 2,9 %. Enligt detta avtal skulle bolagets inbetalning av anläggningsmedel ske med vissa belopp åren 1951 och 1954 och med återstoden genom årliga annuiteter under 40 år, räknat från och med år 1954. Jämväl detta avtal fastställdes av vederbörande vattendomstol.

TN medgav bolaget i enlighet med bolagets räkenskaper avdrag för de enligt nämnda avtal under beskattningsåret erlagda avgifterna för drifts- och underhållskostnader samt till avsättningar till förnyelsefond. Vidare medgav TN avdrag för avskrivning efter 4 % å dittills till Vattenfallsstyrelsen inbetald ersättning för anläggningskostnader eller beträffande Forsmo kraftverk med 184.870 kr. och beträffande Kilforsens kraftverk med 83.033 kr.

Hos MKPN yrkade allmänna ombudet att, enär avdrag för värdeminskning av kostnaden för förvärv av rätt till kraftleverans icke kunde medgivas, att bolagets taxering till statlig inkomstskatt måtte höjas med 184.870 kr. plus 83.033 kr. — MKPN biföll allmänna ombudets yrkande.

Hos KR anförde Cellulosabolaget bl. a., att bidragen till avsättningar till förnyelsefonder vore att betrakta såsom lån till Vattenfallsstyrelsen och icke kunde utesluta rätt till skattemässiga avdrag för värdeminskning. Bolaget yrkade därför avdrag även för dessa avskrivningar. KR, ej ändring.

Hos RR yrkade bolaget, att värdeminskningsavdrag måtte medgivas efter 4 % å inbetalade anläggningskostnader eller med tillhopa 267.903 kr. Vid bifall till sin talan medgav bolaget, att inbetalningar till förnyelsefonder å tillhopa 34.681 kr. samt ränta å förnyelsefonderna gottskrivna belopp, 5.039 kr, återfördes till beskattning.

RR lämnade besvären utan bifall, enär den rätt till ersättningskraft, som de vattenrättsupplåtande bolagen och deras rättsinnehavare genom ovannämnda avtal förvärvat, icke är tidsbegränsad, och de kostnader för förvärvet av nämnda

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

rättighet, vilka av kraftmottagaren erlagts såsom ersättning för kraftverksbyggarens anläggningskostnader, förty icke kunde anses vara av sådan natur, att avdrag därför må ske såsom för driftkostnad i kraftmottagarens rörelse vare sig på en gång eller genom årliga värdeminskningsavdrag. (RR:s utslag den 27/3 1963).

Värdeminskning å kraftverksservitut

Bålforsens Kraftaktiebolag förvägrades av MKPN yrkat avdrag vid 1955 års taxering för värdeminskning av kraftservitut efter 4 % å nedlagt kapital. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 27/3 1963).

Rockvaktmästarens inkomst

Besvär av vaktmästaren R. angående inkomsttaxering år 1956. R. arrenderade en restauranttambur i Stockholm och drev rörelsen som enskild firma med i regel två anställda. Dessa var enligt fackföreningens bestämmelser skyldiga att till R. redovisa endast 25 öre för varje gäst, oberoende av hur mycket denne betalat. — KR hade i sitt utslag angående R:s taxering utgått från att R. uppburit lika stort belopp för varje gäst. — Hos RR yrkade R. nedsättning av taxeringen. RR tog hänsyn till R:s argumentering, innebärande att R. räknat fram antalet betalande gäster genom att reducera det totala antalet besökande dels med antalet damer, eftersom dessa sällan tog av sig ytterplaggen, och dels med hänsyn till att inte alla gäster bar ytterkläder under sommarmånaderna. RR antog vidare, att R. själv betjänat 1/3 av antalet gäster och att han av dem uppburi 50 öre för gäst samt att de anställda betjänat 2/3 av gästerna och lämnat R. 25 öre för gäst. Däremot lämnade RR utan avseende en i målet gjord invändning att R. skulle anses skattskyldig för all den inkomst som de anställda uppburit, oberoende av om den redovisats till R. eller ej (RR:s utslag den 9/5 1963.)

Anm: Det bör understrykas, att omständigheterna kan variera avsevärt i olika fall, varför förevarande utslag inte får betraktas som prejudicerande.

Droskchaufförs inkomst av dricks-pengar

PN beräknade droskchaufförens H:s inkomst av dricks pengar vid 1957 års taxering i Stockholm till 3.053 kr, motsvarande 10 % av inkört belopp, under det att H. själv upptagit inkomsten till 2.442 kr, vilket belopp motsvarade 8 % av inkört belopp. — KR; ej ändring. — RR fann emellertid att tillräcklig anledning icke kunde anses ha förelegat att beräkna H:s inkomst av dricks pengar till större belopp än H. själv angivit, eller 2.442 kr. (RR:s utslag den 28/3 1963.)

Stadsläkares praktikinkomst

Besvär av stadsläkaren Ö. angående inkomsttaxering år 1956. — I motsats till Ö., som deklarerat sin inkomst såsom stadsläkare såsom inkomst av rörelse, hänförde PN verksamheten till förvärvskällan tjänst. Såsom inkomst upptogs därvid icke fordringar å patienter. Inte heller medgavs avdrag för avskrivning å fordringar eller å värdet av bil. Däremot medgavs avdrag för bilkostnader med 2.000 kr. Av Ö. i förvärvskällan tjänst uppgiven förmån av bil, 500 kr, upptogs icke till beskattning — RR ej ändring. (RR:s utslag den 9/5 1963.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

Periodiskt understöd eller ej?

Besvär av TI angående lantbrukaren A:s inkomsttaxering år 1957.— PN hade förvägrat A. avdrag med 600 kr för en såsom periodiskt understöd betecknad utbetalning till predikant inom den frikyrkoförsamling, som A. tillhörde. — Hos KR framhöll A. att syftet med understödet vore att stödja frikyrkopastorers gagnande arbete. — KR medgav avdraget. — RR fastställde dock PN:s beslut, enär av omständigheterna i målet finge anses framgå, att ifrågavarande belopp utgivits till ovannämnda predikant såsom bidrag till den honom i hans tjänst som predikant tillkommande lönen, och beloppet förty icke vore att hänföra till periodiskt understöd eller därmed jämförlig utbetalning. (RR:s utslag den 30/5 1963.)

Anm: Eftersom predikanten torde varit anställd hos församlingen mot viss lön, kan utbetalningen sägas i själva verket ha utgjort bidrag till församlingen. I vart fall ansågs tydligen lönebidraget som sådant inte jämställt med periodiskt understöd i egentlig mening eller med därmed jämförlig utbetalning.

Periodiskt understöd eller pension?

Besvär av B. angående inkomsttaxering år 1959. — B. erhöll av PN avdrag med 1.500 kr såsom periodiskt understöd till Nanny L., som tidigare varit anställd som personlig tjänare hos B. — I besvär hos KR yrkade TI, att avdraget måtte förvägras B. Enligt en av B. år 1957 utfärdad pensionsutfästelse skulle B. till Nanny L., som varit anställd hos B., månatligen utbetala en pension av 125 kr. Denna pension skulle utgå under pensionstagarens livstid. Efter B:s frånfälle skulle hennes dödsbo svara för utbetalning av pensionen. Av pensionsutfästelsen framgick sålunda, att utbetalningen till Nanny L. vore att betrakta som pension. Enär lön till personlig tjänare ej vore avdragsgill vid inkomsttaxeringen, vore enligt TI ej heller pension till sådan tjänare avdragsgill. — KR biföll TI:s talan. — RR fastställde emellertid PN:s beslut, enär utbetalningen till Nanny L., oavsett att hon tidigare varit anställd hos B., finge anses utgöra sådant periodiskt understöd för vilket B. jämlikt 46 § 2 mom. 1) KL varit berättigad till avdrag vid taxeringen. — RR:s utslag den 24/4 1963.)

Förtäckt utdelning genom underlåten räntedebitering

PN beskattade vid 1954 års taxering aktiebolaget A för ett belopp av 2.503 kr, motsvarande beräknad ränta efter tre procent å en bolagets fordran hos aktiebolaget B, som ägde samtliga aktier i bolaget A.

I besvär hos KR yrkade bolaget A att taxeringen måtte undanröjas. Bolaget anförde därvid, att bolaget, som per den 1 juni 1952 överlåtit sin rörelse till moderbolaget B, med hänsyn till bolagsnamnets värde fått bestå såsom s. k. namnbolag samt att bolaget A utgjorde ett led i organisationen av moderbolaget B:s rörelse.

KR yttrade: Enligt vad i målet blivit upplyst hava aktierna i bolaget B under beskattningsåret ägts av ett fåtal fysiska personer, och det har icke visats att bolagets vinstmedel i skälig omfattning använts för utdelning till aktieägarna eller att bolaget under beskatningsåret innehaft aktierna i bolaget A såsom ett led i organisationen av bolagets rörelse. Bolaget B har förty jämlikt 54 § tredje stycket

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

KL icke varit frikallat från skattskyldighet för utdelning från bolaget A. Med hänsyn härtill får det i målet ifrågakomna beloppet 2.503 kr anses utgöra förtäckt utdelning till bolaget B och ränteinkomst för bolaget A. På grund av det anförda finner KR icke skäl att bifalla besvären. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 2/4 1963.)

Anm.: Här ansågs alltså den underlåtna räntedebiteringen innebära ett kringgående av dubbelbeskattningen av aktiebolagens utdelade vinstmedel, se t. ex. RÅ 1958 not. 1865, 1958 not. 2681 och 1959 not. 312. (Skattenytt 1959 sid. 319.)

Fråga om extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga skall anses framställt

PN, som taxerade målaren N. år 1956 till vissa belopp, förvägrade därvid denne ett med 2.665 kr yrkat avdrag för kostnader för underhåll av sin åldrige fader. Beslutet motiverades med att PN funnit fadern under beskattningsåret hava tillhört B:s hushåll. — I besvär hos KR yrkade B. att avdraget måtte beviljas. — KR fann med hänsyn till bestämmelserna i 46 § 2 mom. första stycket 1) KL och 4 § 1 mom, andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

RR, varest B. fullföljde sin talan, yttrade: Enligt de av KR åberopade författningsrummen äger väl skattskyldig ej njuta avdrag för periodiskt understöd, vilket utgått till person, tillhörande givarens hushåll, men enär B:s talan i målet får anses innefatta yrkande, att B. måtte erhålla den lindring i beskattningen, som lagligen kunnat medgivas på grund av att B. i sitt hem vårdat fadern, samt PN förty bort ingå i prövning huruvida B. till följd av underhållet av fadern bort erhålla avdrag för nedsatt skatteförmåga, finner RR skäligt att, med undanröjande av KR:s utslag och PN:s beslut, visa målet åter till PN för ny behandling. (RR:s utslag den 23/4 1963.)

Eftertaxering

I mål om eftertaxering av elektrikern B för år 1956 hävdade TI, att B. under tidigare åt åtnjutit avdrag för värdeminskning av skog med högre belopp än B. uppgivit och att för B. gällande ingångsvärde följaktligen varit lägre än B. angivit i sin år 1956 avgivna deklaration. Till stöd för sin uppfattning åberopade TI i besvär hos RR styrkt utdrag av den s. k. skogsliggaren, enligt vilket B. vid 1950 och 1953 års taxeringar medgivits avdrag för värdeminskning av skog med vissa belopp. — RR yttrade: Väl kan utläsas av handlingar, som TI — numera ingivt, vilka avdrag som enligt hans mening B. vid taxeringar före år 1956 erhållit för värdeminskning av skogen, men enär varken styrkts eller kan anses hava av B. medgivits att B. verkligen åtnjutit större dylika avdrag än han uppgivit, finner RR ej skäl att göra ändring i det slut, vartill PN och KR kommit i målet (ej eftertaxering). (RR:s utslag den 23/4 1963.)

Angående skattskyldigs besvärsrätt i KR, då TI där men inte hos PN gjort invändning om att PN-besvären inkommit för sent

Besvär av TI angående E:s inkomsttaxering år 1958. — Sedan E. hos PN anfört besvär, vilka inkom först den 1/9 1958, invände TO — men inte TI — att

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51

besvären inkommit efter besvärstidens utgång. — PN fann besvären icke föranleda ändring i överklagade taxeringen. — Med anledning av E:s besvär häröver hos KR invände nu TI, att E. icke till PN anfört besvär i laga tid och ordninig, varför E. icke ägde rätt att överklaga PN:s beslut till KR. — KR lämnade dock utan avseende av TI först hos KR framställd invändning att de hos PN anförda besvären inkommit för sent och biföll E:s talan.

Hos RR yrkade TI, att — då E. anfört besvär till PN först efter besvärstidens utgång — KR:s utslag måtte undanröjas och att det måtte förklaras att E:s besvär till KR icke bort upptagas till prövning. TI framhöll, att i 1928 års TF uttryckligen stadgats, att rätt att klaga till KR icke förelåg för den skattskyldige, om han besvärat sig för sent hos PN. Motsvarande stadgande återfanns visserligen icke i 1956 års TF, men i Hedborgs m fl kommentar till sistnämnda TF — Taxeringshandbok, 2:a uppl. sid. 256 — hade framhållits att ett dylikt stadgande vore onödigt. Det hade enligt kommentarerna uppenbarligen ansetts självklart, att en förutsättning för besvärsrätt till högre instans vore att besvärsrätten bevarats i lägre instans. — RR fann ej skäl bifalla besvären. (RR:s utslag den 29/5 1963.)

Rätt att föra talan angående makes taxering

Besvär av tjänstemannen G. och hans hustru angående eftertaxering för år 1956. — 1957 års TN ansåg att hustru G. vid 1956 års taxering obehörigen undgått beskattning för visst belopp och åsatte henne därför eftertaxering. Som en följd härav påfördes även mannen G. statlig inkomstskatt genom eftertaxering. PN lämnade hustru G:s yrkande om undanröjande av eftertaxering utan bifall. — Hos KR klagade mannen G. ensam och yrkade, att honom och hans maka påförda eftertaxeringar måtte undanröjas. —

KR yttrade: Enär mannen G. med hänsyn därtill att han allenast i samband med den eftertaxering, som åsatts hustru G., påförts statlig inkomstskatt icke äger besvärsrätt samt mannen G., ehuru tillfälle beretts honom att styrka sin behörighet att föra hustruns talan, icke visat sådan behörighet, finner KR besvären icke kunna upptagas till prövning.

Hos RR fullföljde mannen G. sin talan, varjämte även hustru G. yrkade att eftertaxeringen måtte undanröjas. — RR yttrade: RR finner icke skäl att i anledning av mannen G:s besvär göra ändring i KR:s utslag. Vidkommande hustru G:s besvär finner RR, enär hustru G. icke hos KR fört talan angående ifrågavarande eftertaxering, de av henne anförda besvären icke kunna upptagas till prövning. (RR:s utslag den 27/3 1963.)

Anm.: Se bl. a. Hedborg m. fl., Taxeringshandbok 2:a uppl. sid. 215 samt Lagergren och Wennergren, Skatteprocess sid. 63.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:51